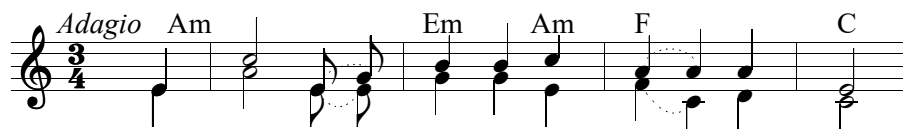
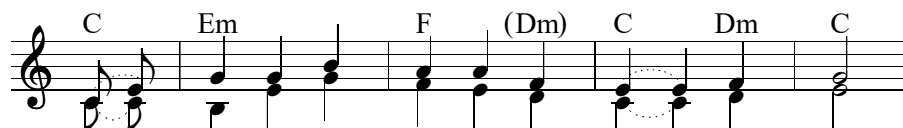

Karjalan kunnailla

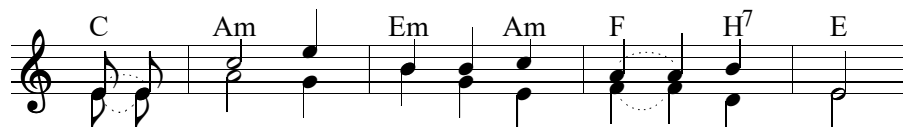
Terijoki (Karjala)

1. Jo Kar - ja - lan kun - nail - la leh - tii puu,
2. Mä tun - nen vaa - ras' ja vuo - ris - to - vyös'
3. Siell' u - sein mat - ka - ni mää - rä - töin
4. Jo Kar - ja - lan kun - nail - la leh - tii puu,

jo Kar - ja - lan koi - vi - kot tuu - het - tuu,
ja kas - ki - es' sau - hut ja ui - nu - vat yöös'
lä - pi met - si - en kul - ki ja nä - reik - köin.
jo Kar - ja - lan koi - vi - kot tuu - het - tuu,

kä - ki kuk - kuu siel - lä ja ke - vät on.
ja synk - käin met - si - es' aar - ni - o - puut
Mi - nä sei - soin vaa - roil - la pal - jain päin,
kä - ki kuk - kuu siel - lä ja ke - vät on.

Vie sin - ne mun kai - ho poh - ja - ton.
ja siin - tä - vät sal - mes' ja vuo - no - jes' suut.
mis - sä Kar - ja - lan kau - niin ees - säin näin.
Vie sin - ne mun kai - ho poh - ja - ton.

Valter Juva (1865–1922), 1902

Karjalan kunnailla

<i>Terijoki</i>	<i>Terijoki (heute Зеленогорск)</i>
<i>Karjala</i>	<i>Karelien</i>
1	
Jo	Schon
kunnas	Anhöhe, Hügel
Karjalan kunnailla	auf Kareliens Höhen
lehtiä / lehtii	sich belauben / es belaubt sich
puu	der Baum (steht hier für die Gesamtheit)
koivu	Birke
koivikko / koivikot	Birkenwald / -wälder
tuuheta / tuuhettuu	dichter werden / wird dichter
kukkua	„Kuckuck!“ rufen
käki kukkuu siellä	der Kuckuck ruft ³ dort „Kuckuck!“
ja kevät on	und Frühling ist (es)
viedä / vie	bringen / bringt
sinne mun (= minut)	² mich dorthin
kaiho pohjaton	die ² unermessliche ¹ Sehnsucht
2	
Mä (= minä) tunnen	Ich kenne
vaara / vaarasi	Berg, bewaldete Anhöhe / deine Berge
vuoristovyö / vuoristovyösi	Bergkette / deine Bergketten
kaski / kaskiesi	Schwende, deiner Schwenden
sauhu / sauhut	Rauch <i>Sg. / Pl</i>
uinua / uinuvat yösi	schlummern / deine ¹ verträumten Nächte
synkkä metsä	dunkler, finsterer Wald
synkkäin metsiesi	deiner dunklen Wälder
aarni puut	Urwaldbäume
siintävät salmes	deine schimmernden Sunde
vuono / suu	Fjord / Mund, Mündung
ja vuonojesi suut	und deine Fjordmündungen
3	
Siellä usein	Dort oft
matka / matkani	Reise, Weg / mein Weg
määrätöin (= määrätön)	ziellos
läpi metsien	durch Wälder
kulkea / kulki	gehen / (er) ging
näreikköin (= näreikköjen)	durch Fichtendickicht
seisoa / minä seisoin	stehe / ich stand
vaara / vaaroilla	Anhöhe / auf den Höhen
paljain päin	bloßen Hauptes (= andächtig)
missä Karjalan kauniin	wo das ³ schöne Karelien
edessäin näin	(ich) vor (mir) sah

Auf Kareliens Höhen

Schon grünen die Bäume auf Kareliens Höhen,
schon werden Kareliens Birkenwälder dichter,
der Kuckuck ruft dort und es ist Frühling.
Dorthin bringt mich die ungeheure Sehnsucht.
Ich kenne deine Höhen und Bergrücken
und den Rauch deiner Schwenden und deine verträumten Nächte
und die Urwaldbäume deiner dunklen Wälder
und deine schimmernden Sunde und deine Fjordmündungen.
Dort führte mein Weg oft ziellos
durch Wälder und Fichtendickichte.
Ich stand andächtig auf den Höhen,
wo ich das schöne Karelien vor mir sah.
Schon grünen die Bäume auf Kareliens Höhen,
schon werden Kareliens Birkenwälder dichter,
der Kuckuck ruft dort und es ist Frühling.
Dorthin bringt mich die ungeheure Sehnsucht.

PE/WE 1968-08

¹ Schwende: Durch Abbrennen urbar gemachtes Land

² Sund: Wasserenge; Verbindung zwischen zwei Seen